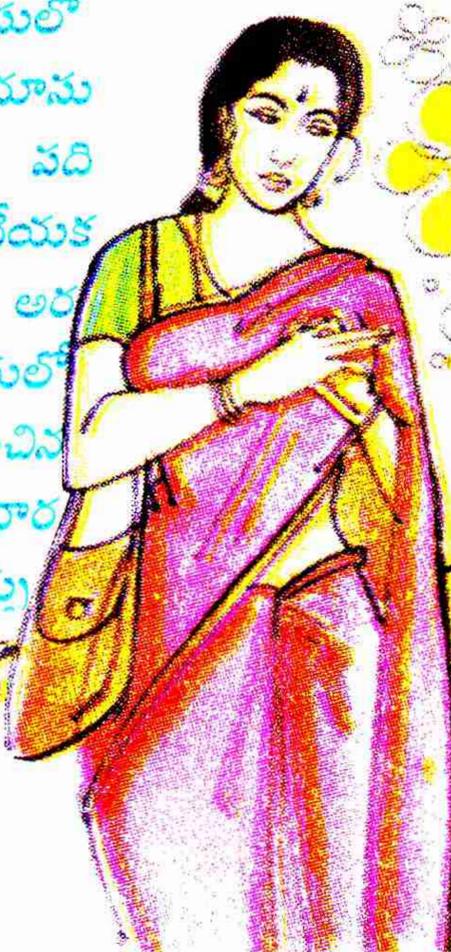

హడావుడిగా రొప్పుతూ ఆఫీసులో అడుగుపెట్టింది వైష్ణవి. టైమ్ చూసుకుంది. పదిన్నర. రంచనుగా పది గంటలకి రిజిస్టర్లో సంతకం చేయకపోతే పంక్తివాలిటీ గురించి అరగంట క్లాస్ తీస్తాడు బాస్. ఆఫీసులో వాతావరణం మాత్రం ఊహించినదానికి భిన్నంగా ఉంది. సాధారణంగా ఎవరి సీట్లలో వాళ్ళు కూర్చుని సీరియస్గా పనిలో నిమగ్నమై ఉండేవాళ్ళంతా వైస్ గాయత్రి సీటు దగ్గర చేరి గుసగుసలాడుకుంటున్నారు.

వ్యక్తిత్వం

రిజిస్టర్లో సంతకం చేసి తన సీట్లోకొచ్చి కూర్చుంది. మొత్తానికి ఏదో సీరియస్ విషయమే అయ్యుందాలి లేదా బాస్ లీవ్ పెట్టయినా ఉండాలి లేకపోతే చీకటిత దైర్ఘ్యంగా మార్నింగ్ అవర్లో ముచ్చటపెట్టరు అనుకుని రిలాక్స్గా వెనక్కు వాలి కళ్ళు మూసుకుంది.

పొద్దునపొద్దునే అంత సీరియస్గా చర్చించుకుంటున్నది దేని గురించో తెలుసుకోవాలని కుతూహలంగా ఉన్నా ఎలాగూ కాసేపటికైనా విషయం తనదాకా అదే వస్తుందిలే అనుకుని అలాగే కూర్చుండి పోయింది.

“ఈవిడ గారెప్పుడూ ఇంతే ఏదీ సీరియస్గా పట్టించుకోదు నిమ్మకు నీరెత్తినట్లుంటుంది అయినా ఈ విషయానికి ఎలా రియాక్ట్ అవుతుందో చూద్దాం రండి” అని గాయత్రి తన చుట్టూ ఉన్న గుంపుని వైష్ణవి వైపు మళ్ళించింది.

“వైష్ణవి ఇది విన్నాడా మన భార్యవికి ఏదో నెల అట. ఇంకా పెళ్ళి చేసుకోలేదు అయినా ఎంత దైర్ఘ్యంగా నవ్వుతూ తుళ్ళుతూ తీరుతుందో పది రోజులు బాగా లేదని సెలవు పెట్టింది కదా ఈరోజే వచ్చింది ఆఫీసుకి. మని షిలో ఇంతకుముందుకంటే లేదా స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. ఏంటి విషయం అని అడిగితే సిగ్గుపడకుండా చెప్తోంది ఏదో నెల వచ్చింది ఆరోగ్యం బాగాలేక సెలవు పెట్టాను అని”. చాలా విస్మయంగా చెప్పుకోచ్చింది గాయత్రి.

“పెళ్ళి కాకుండా తల్లిసవతున్నానన్న పీలింగ్ గానీ, జనాలు ఏమనుకుంటారో అన్న భయంగానీ ఏమీలేవామెలో ఎంత నిమ్మకంకం ఉండో తెలుసా” అంది సునీత ఇంకా ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటిస్తూ.

“అవునా”... అంది వైష్ణవి.
“అవునా అని అంత తాపీగా అంటున్నావేమిటీ నీకేమని పించడం లేదా ఈ న్యూస్ వింటే... మాకైతే మతిపో

తోంది”... అంది లక్ష్మి.

“ఇండులో అనిపించడానికేముంది. భార్యవి, సురేష్ అపైర్ మనకి తెలిసిందేగా. ఇద్దరూ ఇష్టపడి కలిసుంటున్నప్పుడు కడుపు రావడం సహజమే కదా ఆమెకి లేని ఆదుర్దా, కంగారు మీకెందుకంటా...”

“కంగారు కడుపు వచ్చినందుకు కాదు. పెళ్ళిచేసుకోకుండా దైర్ఘ్యంగా బిడ్డని కనడానికి సిద్ధపడినందుకు...”

“పిచ్చా మీకేమైనా ఆమె ఇష్టం ఆమెది. ఓ బిడ్డ కావాలనుకుందేమో పిల్లలంటే ఎవరికైనా ఇష్టమేనా పిల్లలకోసం చెట్లకి, పుట్లకి మొక్కెవాళ్ళంత మంది లేరు మన సొసైటీలో...”

“మరి బిడ్డను కనాలనుకున్నప్పుడు ఇద్దరూ పెళ్ళిచేసుకోవచ్చు కదా...”

“ఏం పెళ్ళి చేసుకోకపోతే బిడ్డని కనకూడదని రూలేమైనా ఉండా. పెళ్ళి చేసుకుని పిల్లల్ని కన్నవాళ్ళ అవస్థలు మనం చూస్తూనే ఉన్నాంగా. తన మీద ఏ పురుష పెత్తనమూ లేకుండా స్వతంత్రంగా తనకు నచ్చిన విధంగా బతకాలనుకుంది భార్యవి. తనదంటూ ఓ బిడ్డ ఉంటే వృద్ధాప్యంలో తోడు ఉండారనుకుంది. తన కోరిక సురేష్ ద్వారా నెరవేర్చుకోవాలనుకుంది.”

వైష్ణవి మాటలకి చురచురా చూశారంతా ఆమెవైపు.

“అంటే పెళ్ళి చేసుకోకుండా మగాళ్ళతో ఇష్టంవచ్చినట్లు తిరిగి కడుపు తెచ్చుకోడం తప్పుకాదంటావు” సీరియస్గా అడిగింది సునీత.

“డాన్లో ఉన్న తప్పొప్పుల సంగతి ఎలా ఉన్నా పెళ్ళిచేసుకుని సంసారం చేస్తూ మొగుడు బైటకెళ్ళగానే పరాయి మగాళ్ళని పడక గదుల్లోకి ఆహ్వానించే గృహిణులకంటే తనకు నచ్చిన వ్యక్తితోనే సహ జీవనంచేస్తూ అతనితోనే

బిడ్డను పొందాలనుకునే భార్యవి ఎంతో మేలని నా అభిప్రాయం.”

వైష్ణవి మాట్లాడుతుండగానే భార్యవి లోపలికి వచ్చింది. ఆమెని చూడగానే మూతి విరుచుకుంటూ ఎవరి సీట్లలోకి వాళ్ళు జారుకున్నారు. “హాయ్... ఎలా ఉన్నావ్...” అడిగింది భార్యవి వైష్ణవిని చూసి నవ్వుతూ.

“నేను బాగానే ఉన్నాను గానీ నువ్వెలా ఉన్నావ్... చాలా రోజులు లీవ్ పెట్టావు ఏమిటి విషయం అడిగింది ఏమీ తెలియనట్లుగానే.”

మిగతా కొలిగ్స్కి చెప్పినంత తాపీగానే వైష్ణవికి కూడా తన కడుపు గురించి చెప్పింది భార్యవి.

“వీళ్ళంతా జీర్ణించుకోలేకపోతున్నారు వైష్ణవి ఈ విషయాన్ని” అందర్ని ఉద్దేశించి చూస్తూ అంది భార్యవి.

“అవును మరి పెళ్ళంటే నూరేళ్ళ పంట అని వివాహ బంధం పవిత్ర బంధం అని నమ్మే మన సంస్కృతికి నీ విషయం మింగుడు పడడం కష్టమే. వాళ్ళు డైజస్ట్ చేసుకోదానికి ఇంకొంత కాలం పడుతుందిలే. పట్టించుకోకు. నీ ఆరోగ్యం జాగ్రత్త” చెప్పింది వైష్ణవి చిరునవ్వుతో.

“థాంక్స్. వైష్ణవి నువ్వొక్కదానివే నా ఆరోగ్యం గురించి చెప్పావు. థ్యాంక్యూ” అంటూ వైష్ణవి చేతిని ఆప్యాయంగా స్పృశించి వెళ్ళిపోయింది భార్యవి.

ఓ వారంరోజులు గడిచాక ఒకరోజు సాయంత్రం నాలు గంటలకి ఆఫీసులో పనిచేసే స్వీపర్ రేణుకని పిలిచింది వైష్ణవి.

“రాత్రి నీతోపాటు సినిమాకి వచ్చిందెవరు”... అడిగింది రేణుకని. అనుకోని ఆ ప్రశ్నకి ఉలిక్కిపడిందామె. తత్తరపాటును కప్పివుచ్చుకుంటూ ఏం సమాధానం చెప్పాలా అని ఆలోచిస్తూండగా మళ్ళి అడిగింది వైష్ణవి.

“భయపడకు నిజం చెప్పు. నేనెవరికీ చెప్పనులే.”
వైష్ణవి మాటకి కాస్త ధైర్యం వచ్చిందామెకి.

“మా అమ్మ నాయన చిన్నప్పుడే పోయారండి. మా అక్క వాళ్ళు నా బరువు వదిలించుకోడానికి యాభయ్యేళ్ళు ముస లోడికిచ్చి కట్టబెట్టారండి. ఆ ముసలోనికి భార్యని సుఖపెట్ట దడమే తెలిదండి. పొద్దంతా పనిచేయడం తాగివచ్చి తొంగోడం తప్పు వేరే పనే ఉండదు. నా బాధ చూడలేక మా బావ నన్ను చేసుకుంటానంటున్నాడండి. మా ఆయనకి విడాకులు ఇచ్చి మా బావని పెళ్ళిచేసుకుందామనుకుంటు న్నానండి.”

“మీ బావకి నీకు మధ్య ఎప్పటినుండి నడుస్తోంది వ్యవ హారం...”

“నాలుగేళ్ళనుంచి నడుస్తోంది మేడమ్.”

“అతనికి పెళ్ళయింది...” “కాలేదు...”

“మరి నిన్ను చేసుకుంటాడా. ఒకవేళ చేసుకున్నా వాళ్ళిం ట్లోవాళ్ళు మీ పెళ్ళికి ఒప్పుకుంటారా...” మాట్లాడలేదు రేణుక.

“చూడు... జీవితమంటే ఆటలుకాదు. సుప్రీరోజు సంసారాన్ని కూలదోసుకుని ఎవడో నమ్ముకుని మొగుడ్డికాదని వెళ్ళిపోతే అతను నీకు జీవితకాలం తోడుగా ఉంటాడని గ్యారంటీ ఏముంది. ఏదో అవసరానికి వాడుకుని తనదారి నతను పోతాడు. అప్పుడు ఏ తోడూ లేక ఆదరించే దిక్కులేక బజారుపాలవుతావు. ఆలోచించుకో... విడాకులు, మళ్ళీ పెళ్ళి అన్నవి అంత సులువైన విషయాలు కావు. బుద్ధిని వక్రమార్గంలోంచి మళ్ళించి సరిగా వాస్తవాలను, భవిష్యత్తుని దృష్టిలో పెట్టుకుని ఆలోచించు” వైష్ణవి మాటలకి వివ ర్ణవదనంతో కదిలింది అక్కడినుండి రేణుక.

పని చేసుకుంటూనే సంభాషణంతా విన్న గాయత్రి రేణుక వెళ్ళగానే వైష్ణవి దగ్గరకొచ్చి కూర్చుంది.

“నువ్వు చాలా కరెక్ట్ గా ఆలోచించే మనస్తత్వం ఉన్నదా నివి అనుకున్నానిప్పటివరకూ ఒక్కొక్కరి విషయంలో ఒక్కొక్కాయం చెప్తావనుకోలేదు.”

“అంటే...” గాయత్రి మాటలకి అర్థంబోధపడలేదు వైష్ణ వికి.

“అవును మరి. భార్యని పెళ్ళి చేసుకోకుండా కడుపు తెచ్చు కుంటే అది ఆమె ఇష్టం. తన ఇష్టం వచ్చినట్లు జీవించే హక్కు తనకి ఉంది అన్నావు. మరి అదే న్యాయం రేణుకకి కూడా వర్తించాలి కదా. తన ఇష్టం వచ్చినవాడితో తిరిగి హక్కు ఆమెకి ఉంది. వాళ్ళ అక్కవాళ్ళు బలవంతాన ఓ ముసలోడికి ఇచ్చి కట్టబెడితే జీవితాంతం ఇష్టంలేని మొగు డితో కాపురం చేయడంకంటే తనకిష్టమైన వాడిని పెళ్ళిచేసు కోవాలనుకుంటే తప్పింది.”

“ఆ...బావుంది ఇంకా ఇంకేం చెప్తావో చెప్పు” అంది వైష్ణవి నవ్వుతూ.

“ఏంటీ నా మాటలు నీకు నవ్వులాటగా అనిపిస్తు న్నాయా లేక సమాధానం చెప్పలేక ఇలా అంటున్నావా” సీరియస్ గా అడిగింది గాయత్రి. గాయత్రి వ్యంగ్యానికి నొచ్చుకోలేదు వైష్ణవి. పైగా నవ్వుతూ అంది.

“భార్యని చేస్తున్నానా, రేణుక చేస్తున్న పనికి చాలా తేడా ఉంది గాయత్రి. భార్యకి తన జీవితాన్ని గురించి, భవి ష్యత్తు గురించి ఖచ్చితమైన అభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. ఆమె తను ఇష్టపడిన సురేష్ మినహా మరే మగాడికీ చనువివ్వ లేదు. తాను ఒంటరిగా, స్వతంత్రంగా బ్రతకాలనుంది. వృద్ధాప్యంలో ఆసరాగా ఉండేందుకు ఓ బిడ్డ ఉంటే మంచి దనుకుంది. అది తన రక్తం పంచుకు పుట్టిన బిడ్డ కావాలను కుంది. ఆ బిడ్డని సురేష్ ద్వారా పొందాలనుకుంది. తను అనుకున్నది నెరవేర్చుకోడానికి ఎలాంటి పరిస్థితులెదురైనా

భరించడానికి ముందే మానసికంగా ప్రిపేర్ అయింది. కానీ రేణుక విషయం అలా కాదు కదా. ఆమె భర్త పట్ల ఆమెకున్న అయిష్టాన్ని, విముఖతని అవకాశంగా తీసుకుని వాడుకోవా లనుకుంటున్న ఒక అవకాశవాది మోసానికి బలవుతోం దామె. ఆమె పిచ్చిగాని ఒకసారి పెళ్ళయిన ఆడదాన్ని మళ్ళీ పెళ్ళిచేసుకుని జీవితాంతం తోడుగా ఏ పెళ్ళికాని మగాడు ఉంటాడు చెప్పు. ఆమె దృష్టినుంచి చూస్తే జాలేస్తుంది ఆమె స్థితికి. అలాగని ఆమె చేస్తున్న పనిని సమర్థించలేం కదా.”

“ఆమె రెండు తప్పులు చేస్తోంది. ఒకటి భర్తని మోసం

ఎప్పుడూ చిరునవ్వుతో చలాకీగా ఉండే మిమ్మల్ని చూస్తే చాలా ఆనందంగా ఆశ్చర్యంగా అనిపిస్తుంటుంది. నీకు నా గురించి పూర్తిగా తెలుసు. జీవితంలో ఏ దశలోనూ ప్రేమాభిమా నాలు లేక ఆప్యాయతకోసం అలమటించిపో యాను. ఎంతోమంది ఆడవాళ్ళు నా స్టేటస్ చూసి నాతో ఉండడానికి ఇష్టపడ్డారు కానీ నేనే ఎవరినీ ఇష్టపడలేకపోయాను.

చేస్తోంది. బలవంతంగా ఇష్టంలేని పెళ్ళిచేసిన పాపం ఆమె అక్కావాళ్ళది కానీ అతని తప్పేలేదు కదా. పోనీ అతనే మైనా హింసిస్తున్నాడు అంటే వదిలేయొచ్చు. రెండోది ఒక మోసగాడ్ని నమ్మి తన సంసారాన్ని నాశనం చేసుకుం టోంది. ఆమెకి తనుచేస్తున్న పొరపాటుకి ఫలితాన్ని ఇప్పటి కిప్పుడు కాకపోయినా మున్ముందు అనుభవించాల్సి వస్తుంది. పాపం అంత పరిస్థితి ఆమెకి ఎందుకు రావాలి అని ఈ సలహా ఇచ్చానంటే. ఆమె ఎలా రిస్క్ చేసుకుం టుందో ఆమె ఇష్టం. నేను చెప్పాలనుకున్నది చెప్పానంటే...”

దీర్ఘాలోచనలో పడింది గాయత్రి వైష్ణవి మాటలకి.

“హలో మేడమ్. సమాధానం చెప్పలేక దాటవేస్తున్నావా అని నన్నడిగావ్ ఇంతకీ నా సమాధానం విన్నావా లేక నీ ఊహల్లో నువ్వు విహరిస్తున్నావా.”

“విన్నానేవోయ్. నాకో పెద్ద సందేహం వైష్ణవి. భార్యని ఇప్పుడు ధైర్యంగా బిడ్డని కనడానికి సిద్ధపడింది. కానీ రేపు పెద్దయ్యాక నా తండ్రి ఎవరు అంటే ఏం చెప్తుంది. అప్పటికి సురేష్ పెళ్ళిచేసుకోకుండా భార్యతోనే ఉంటాడని గ్యారంటీ ఏముంది. అతను వెళ్ళిపోతే తన బిడ్డకి తండ్రి ఎవరని చెప్తుంది. ఆ బిడ్డ పెద్దయ్యాక ఆమె అభిప్రాయాలని మంచిగా అర్థం చేసుకుంటుందా?”

“ఈ ప్రశ్నలన్నిటికీ కాలమే సమాధానం చెప్తుంది తల్లీ. అప్పటి జనరేషన్ ఎలా ఉంటుందో ఎవరికెరుక. మనం మన తల్లిదండ్రుల ఎదురుగా ఎన్నడైనా గట్టిగా మాట్లా డామా? ఈ కాలం పిల్లలు అడిగే ప్రశ్నలకి సమాధానాలు చెప్పగలుగుతున్నారా తల్లిదండ్రులు. రేపటి తరం ఎలా ఉంటుందో ఎవరు చెప్పగలరు”. వైష్ణవి మాట్లాడుతుండ గానే ఫ్యాన్ వచ్చాడక్కడికి.

“సార్ మిమ్మల్ని రమ్మంటున్నారు మేడమ్.”

“ఏం సలహా కావాలో ఏమో గురువుగారికి దయచే

యండి” అంటూ వెళ్ళిపోయింది గాయత్రి. కాస్త న్యాయ శాస్త్ర పరిజ్ఞానం ఉండడాన్ని ఆపీసులో ఎవరికీ సమస్య వచ్చినా వైష్ణవినే సలహా అడుగుతారు బాస్ తో సహా. ఆయన మరీ ఆయనకున్న పర్సనల్ సమస్యలతో సహా చెప్పుకుంటాడు. మొదట్లో మొహమాటానికి పోయి ఓపిగ్గా విన్నా రాసురాసు విసుగేసి అతను మాట్లాడాలనుకున్నప్పు డల్లా బిజీగా ఉన్నానని, వర్క్ పెండింగ్ ఉందని సున్ని తంగా చెప్పి తప్పించుకోవడం మొదలుపెట్టింది.

అఫీషియల్, పర్సనల్ అసలే టైమయిపోతోంది అను కుంటూ బాస్ రూమ్ లోకి అడుగుపెట్టింది.

“రండి...కూర్చోండి... చాలా రోజులయింది మీతో మాట్లాడి...” చిరునవ్వుతో సాదరంగా ఆహ్వానించాడు.

అయిపోయాను బలే ఈరోజు ఎలాగైనా కట్ చేసి వెళ్ళి పోవాలి అనుకుంటూ చిరునవ్వును బలవంతాన తెచ్చిపెట్టు కుంది పెదవల మీడికి.

“మిమ్మల్ని చాలారోజుల్నుండి ఒక మాట అడగాలను కుంటున్నాను వైష్ణవి ధైర్యం చాలక ఊరుకున్నాను. కానీ ఈరోజు ఎలాగైనా అడగాలనుకుంటున్నా. నిన్ను చూస్తే ఎంతో అడ్మిరేషన్ నాకు. ఎప్పుడూ చిరునవ్వుతో చలాకీగా ఉండే మిమ్మల్ని చూస్తే చాలా ఆనందంగా ఆశ్చర్యంగా అని పిస్తుంటుంది. నీకు నా గురించి పూర్తిగా తెలుసు. జీవితంలో ఏ దశలోనూ ప్రేమాభిమానాలు లేక ఆప్యాయతకోసం అల మటించిపోయాను. ఎంతోమంది ఆడవాళ్ళు నా స్టేటస్ చూసి నాతో ఉండడానికి ఇష్టపడ్డారు కానీ నేనే ఎవరినీ ఇష్ట పడలేకపోయాను. కానీ నిన్ను చూశాక నాలో ఏదో చెప్ప లేని అనుభూతి, అభిమానం. నీ అందం ముఖ్యంగా నీ వ్యక్తిత్వం నాకెంతో నచ్చాయి అందుకే నీ ప్రేమకోసం అర్పి స్తున్నాను...” గబగబా చెప్పుకుపోతున్న అతని మాటలకి అవాక్యయింది వైష్ణవి.

“సారీ మీరు రాంగ్ పర్సన్ ని ఎంచుకున్నారు. నాకు పెళ్ళయి పిల్లలున్నారని తెలిసీ మీరిలా మాట్లాడడం బావ్యం కాదు.”

“నాకు తెలుసు వైష్ణవి... కానీ నీ అంత మంచి వ్యక్తిత్వం గలవాళ్ళు నాకు దొరుకుతారన్న నమ్మకం లేదు.”

“అవునా...ఇంతకీ నాలో ఏంచూసి ఇష్టపడుతున్నాన న్నారు”... సీరియస్ గా అడిగింది వైష్ణవి.

“నీ వ్యక్తిత్వం చూసి...”

“మరి... మీ కోరికని మన్నిస్తే నాలో ఉన్నత వ్యక్తిత్వం ఉన్నట్టేనంటారా... మాట్లాడలేకపోయాడతను. నోరు తెరు చుకుని అలాగే చూస్తూండిపోయాడామె వైపు.

“చూడండి... మనం ఏం చేస్తామో అదే ఎదుటివారికి చెప్పాలి. ఎదుటి వాళ్ళకి ఏం చెప్తామో అదే మనమూ పాటించాలి. చేసేదొకటి, చెప్పేదొకటి అయితే తాత్కాలి కంగా పనిచేసినా ఫలితంమాత్రం మన చెప్పుతో మనమే కొట్టుకున్నట్లవుతుంది. సారీ... మరెప్పుడూ ఇలాంటి ప్రస్తా వనలు తేకండి. ఆడవాళ్ళని లొంగదీసుకునేందుకు ఇలాంటి అతి తెలివితేటల్ని ఉపయోగిస్తారన్న సంగతి గ్రహించలే నంత మూర్ఖురాలిని కాదు” అని సీరియస్ గా అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయింది.

గబగబా బ్యాగ్ తీసుకుని తనకోసమే ఎదురుచూస్తున్న గాయత్రితో బస్ స్టాప్ కి కదిలింది వైష్ణవి. బాస్ తో జరిగిన సంభాషణంతా చెప్పి చివరగా అంది. ‘ఈరోజు ఓ పెద్ద గుణపాఠం నేర్చుకున్నాను గాయత్రి. ఇంకెప్పుడూ ఎవరి బాధలూ గాధలూ వినకూడదని. ముఖ్యంగా మగవాళ్ళు చెప్పే కల్లబొల్లకబుర్లు అసలే వినకూడదని’ స్థిర చిత్తంతో చెప్తున్న వైష్ణవి వైపు ఆత్మవిశ్వాసపు నిలువెత్తు రూపాన్ని చూస్తున్నంతగా ఫీలయింది గాయత్రి. ★